Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

24. ožujka 2022.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita fizičkih osoba u vezi s obradom osobnih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Nadležnost nadzornog tijela – Članak 55. stavak 3. – Postupci obrade koje izvršavaju sudovi kada obavljaju svoju sudbenu funkciju – Pojam – Stavljanje na raspolaganje novinaru dokumenata iz sudskog postupka koji sadržavaju osobne podatke”

U predmetu C-245/20,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Rechtbank Midden-Nederland (Sud za Središnju Nizozemsku), odlukom od 29. svibnja 2020., koju je Sud zaprimio istog dana, u postupku

X,

Z

protiv

Autoriteit persoonsgegevens,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: K. Lenaerts, predsjednik Suda, u svojstvu predsjednika prvog vijeća, L. Bay Larsen, potpredsjednik Suda, N. Jääskinen, J.-C. Bonichot (izvjestitelj) i M. Safjan, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Bobek,

tajnik: L. Carrasco Marco, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 14. srpnja 2021.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za X i Z, S. A. J. T. Hoogendoorn, *advocaat*,

– za Autoriteit Persoonsgegevens, G. Dictus i N. N. Bontje, *advocaten*,

– za nizozemsku vladu, K. Bulterman i C. S. Schillemans, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: nizozemski

– za španjolsku vladu, L. Aguilera Ruiz, u svojstvu agenta,

– za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,

– za portugalsku vladu, L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, L. Medeiros i I. Oliveira, u svojstvu agenata,

– za finsku vladu, H. Leppo, u svojstvu agenta,

– za Europsku komisiju, F. Erlbacher, H. Kranenborg i D. Nardi, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 6. listopada 2021.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 55. stavka 3. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. i ispravci SL 2018., L 127, str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35.).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između osoba X i Z, s jedne strane, i Autoriteita Persoonsgegevens (Tijelo za zaštitu osobnih podataka, Nizozemska, u daljnjem tekstu: AP), s druge strane, u vezi s pristupom novinara osobnim podacima koji se odnose na te osobe, a koji se nalaze u sudskom spisu, na raspravi koja se održala pred odjelom za upravne sporove pri Raadu van State (Državno vijeće, Nizozemska), u okviru postupka u kojem je osoba Z bila stranka, a osoba X njezin zastupnik.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Uvodna izjava 20. Uredbe 2016/679 glasi kako slijedi:

„Iako se ova Uredba primjenjuje, među ostalim, na aktivnosti sudova i drugih pravosudnih tijela, u pravu Unije ili pravu države članice moglo bi se odrediti radnje i postupke obrade u vezi s obradom osobnih podataka koju obavljaju sudovi i druga pravosudna tijela. Nadležnost nadzornih tijela ne bi smjela obuhvaćati obradu osobnih podataka kada sudovi djeluju u sudbenom svojstvu kako bi se zaštitila neovisnost pravosuđa u obavljanju njegovih sudskih zadaća, među ostalim u donošenju odluka. Trebalo bi biti moguće povjeriti nadzor takvih radnji obrade podataka posebnim tijelima u okviru pravosudnog sustava države članice, koja bi posebno trebala osigurati sukladnost s pravilima ove Uredbe, promicati svijest djelatnika u pravosuđu o njihovim obvezama na temelju ove Uredbe i rješavati pritužbe u vezi s takvom obradom osobnih podataka.”

4 U skladu s člankom 2. te uredbe:

„1. Ova se Uredba primjenjuje na potpuno ili djelomično automatiziranu obradu osobnih podataka te na neautomatiziranu obradu osobnih podataka koji su dio sustava pohrane ili su namijenjeni da budu dio sustava pohrane.

2. Ova se Uredba ne odnosi na obradu osobnih podataka:

(a) tijekom djelatnosti koja nije obuhvaćena opsegom prava Unije;

(b) koju obavljaju države članice kada obavljaju aktivnosti koje su obuhvaćene područjem primjene glave V. poglavlja 2. UEU-a;

(c) koju provodi fizička osoba tijekom isključivo osobnih ili kućnih aktivnosti;

(d) koju obavljaju nadležna tijela u svrhu sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija, uključujući zaštitu od prijetnji javnoj sigurnosti i njihova sprečavanja.

3. Na obradu osobnih podataka koju obavljaju institucije, tijela, uredi i agencije Unije primjenjuje se Uredba (EZ) br. 45/2001 [Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001., L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.)]. Uredba [br. 45/2001] i drugi pravni akti Unije primjenjivi na takvu obradu osobnih podataka moraju se prilagoditi načelima i pravilima ove Uredbe u skladu s člankom 98.

[…]”

5 U članku 4. točki 2. navedene uredbe pojam „obrada” definiran je kao:

„[…] svaki postupak ili skup postupaka koji se obavljaju na osobnim podacima ili na skupovima osobnih podataka, bilo automatiziranim bilo neautomatiziranim sredstvima kao što su prikupljanje, bilježenje, organizacija, strukturiranje, pohrana, prilagodba ili izmjena, pronalaženje, obavljanje uvida, uporaba, otkrivanje prijenosom, širenjem ili stavljanjem na raspolaganje na drugi način, usklađivanje ili kombiniranje, ograničavanje, brisanje ili uništavanje.”

6 U skladu s člankom 51. stavkom 1. iste uredbe:

„Svaka država članica osigurava da je jedno ili više neovisnih tijela javne vlasti odgovorno za praćenje primjene ove Uredbe kako bi se zaštitila temeljna prava i slobode pojedinaca u pogledu obrade i olakšao slobodan protok osobnih podataka unutar Unije (‚nadzorno tijelo’).”

7 Naposljetku, članak 55. Uredbe 2016/679 određuje:

„1. Svako nadzorno tijelo nadležno je za obavljanje zadaća koje su mu povjerene i izvršavanje ovlasti koje su mu dodijeljene u skladu s ovom Uredbom na državnom području vlastite države članice.

2. Ako obradu obavljaju tijela javne vlasti ili privatna tijela koja postupaju na temelju članka 6. stavka 1. točke (c) ili (e), nadležno je nadzorno tijelo dotične države članice. U takvim slučajevima ne primjenjuje se članak 56.

3. Nadzorna tijela nisu nadležna nadzirati postupke obrade sudova kada obavljaju svoju sudbenu funkciju.”

Nizozemsko pravo

8 Radi provedbe Uredbe 2016/679, Kraljevina Nizozemska donijela je wet houdende regels ter uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PbEU 2016, L 119) (Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming) (Zakon o uvođenju pravila primjene Uredbe 2016/679 (Zakon o primjeni Opće uredbe o zaštiti podataka)) od 16. svibnja 2018. (Stb. 2018, br. 144). Članak 6. tog zakona povjerava AP-u zadaću nadzora poštovanja Uredbe 2016/679 u Nizozemskoj. Nijedna od njegovih odredbi ne preuzima iznimku predviđenu u članku 55. stavku 3. Uredbe 2016/679.

9 Predsjednik odjela za upravne sporove pri Raadu van State (Državno vijeće), sudske uprave Centrale Raada van Beroep (Središnje žalbeno vijeće, Nizozemska) i College von Beroep voor het bedrijfsleven (Žalbeni sud za upravne sporove u gospodarstvu, Nizozemska) donijeli su 31. svibnja 2018. regeling verwerking Persoonsgegevens bestuursrechtelijke colleges (Pravilnik o obradi osobnih podataka pri upravnim sudovima). Njime je osnovan AVG-commissie bestuursrechtelijke colleges (Komisija za zaštitu osobnih podataka za upravne sudove, Nizozemska). Ta je komisija odgovorna za savjetovanje odjela za upravne sporove pri Raadu van State (Državno vijeće), sudskih uprava Centrale Raada van Beroep (Središnje žalbeno vijeće) i Collegea van Beroep voor het bedrijfsleven (Žalbeni sud za upravne sporove u gospodarstvu) o postupanju povodom pritužbi u vezi s poštovanjem prava zajamčenih Uredbom 2016/679.

Glavni postupak i prethodno pitanje

10 Prilikom rasprave održane 30. listopada 2018. pred odjelom za upravne sporove pri Raadu van State (Državno vijeće), u okviru sudskog postupka u kojem je sudjelovala osoba Z, koju je zastupala osoba X, tim je osobama pristupio novinar. Tijekom njihova razgovora osoba X je utvrdila da je taj novinar raspolagao dokumentima iz spisa dotičnog predmeta, uključujući one koje je ona sama sastavila, a u kojima su bili vidljivi njezino ime i adresa kao i osobni identifikacijski broj osobe Z. Taj je novinar osobi X rekao da su mu ti dokumenti stavljeni na raspolaganje u okviru prava na pristup spisima predmeta koje odjel za upravne sporove pri Raadu van State (Državno vijeće) daje novinarima.

11 Dopisom od 21. studenoga 2018. predsjednik odjela za upravne sporove pri Raadu van State (Državno vijeće) potvrdio je osobi X da taj odjel daje medijima određene dokumente o predmetima koji su u tijeku. Naznačio mu je da je na dan rasprave služba za komunikaciju Raada van State (Državno vijeće) prisutnim novinarima stavila na raspolaganje dokumente namijenjene tomu da im se omogući pratiti rasprave, odnosno presliku tužbe kojom se pokreće postupak, presliku odgovora na tužbu i, prema potrebi, presliku pobijane sudske odluke, pri čemu se ti dokumenti na kraju dana uništavaju.

12 X i Z stoga su od AP-a zatražili da u pogledu Raada van State (Državno vijeće) poduzme „provedbene mjere" pravila o zaštiti osobnih podataka. Svojim zahtjevima, koji sliče pritužbama, oni su tvrdili da je Raad van State (Državno vijeće) povrijedio Uredbu 2016/679 time što je novinarima odobrio pristup njihovim osobnim podacima, koji proizlaze iz dokumenata sudskog spisa.

13 U odgovoru na te zahtjeve AP je naveo da na temelju članka 55. stavka 3. Uredbe 2016/679 nije nadležan nadzirati postupke obrade predmetnih osobnih podataka koje provodi Raad van State (Državno vijeće). Zatim je proslijedio zahtjeve osoba X i Z Komisiji za zaštitu osobnih podataka za upravne sudove, koji ih je pak proslijedio predsjedniku odjela za upravne sporove pri Raadu van State (Državno vijeće).

14 Predsjednik odjela za upravne sporove pri Raadu van State (Državno vijeće) ispitao je zahtjeve osoba X i Z kao pritužbe koje se odnose na njegov dopis od 21. studenoga 2018. te je, nakon što je primio mišljenje Komisije za zaštitu osobnih podataka za upravne sudove, definirao novu politiku pristupa dokumentima iz sudskih spisa, koja je objavljena na internetskoj stranici Raada van State (Državno vijeće).

15 Osobe X i Z osporavale su pred sudom koji je uputio zahtjev, Rechtbankom Midden-Nederland (Sud za Središnju Nizozemsku), odluku kojom se AP proglasio nenadležnim za odlučivanje o njihovim zahtjevima.

16 Prema mišljenju tog suda, davanje novinaru pristupa dokumentima sudskog spisa koji sadržavaju osobne podatke i njihovo privremeno stavljanje na raspolaganje predstavlja „obradu" osobnih podataka u smislu članka 4. točke 2. Uredbe 2016/679, na koju u ovom slučaju osobe X i Z nisu pristale. Kako bi utvrdio je li AP doista bio nenadležan za odlučivanje o zahtjevima osoba X i Z, sud koji je uputio zahtjev pita se, međutim, o tumačenju članka 55. stavka 3. te uredbe, kojim se određuje da nadzorno tijelo nije nadležno nadzirati postupke obrade sudova „kada obavljaju svoju sudbenu funkciju".

17 U tim je okolnostima Rechtbank Midden-Nederland (Sud za Središnju Nizozemsku) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Treba li članak 55. stavak 3. Uredbe 2016/679 tumačiti na način da se postupke obrade sudova ‚kada obavljaju svoju sudbenu funkciju' može razumjeti kao omogućavanje pristupa postupovnoj dokumentaciji koja sadržava osobne podatke od strane pravosudnih tijela, pri čemu se taj pristup omogućava tako da se novinaru stavljaju na raspolaganje preslike te postupovne dokumentacije, kako je to opisano u zahtjevu za prethodnu odluku?

– Je li za odgovor na to pitanje relevantno utječe li nadzor nacionalnog nadzornog tijela nad obradom takve vrste na neovisnost u donošenju sudskih odluka u pogledu pojedinačnih predmeta?

– Je li za odgovor na to pitanje relevantno da se priroda i cilj obrade, prema navodima pravosudnog tijela, sastoje u tome da se novinar informira i da mu se time omogući bolje izvještavanje o javnoj raspravi u sudskom postupku, što treba pridonijeti ostvarenju načela otvorenosti i transparentnosti pravosuđa?

– Je li za odgovor na to pitanje relevantno zasniva li se takva obrada na izričitoj pravnoj osnovi na temelju nacionalnog prava?"

O prethodnom pitanju

18 Svojim prethodnim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 55. stavak 3. Uredbe 2016/679 tumačiti na način da činjenica da sud novinaru privremeno stavlja na raspolaganje dokumente iz sudskog postupka koji sadržavaju osobne podatke ulazi u izvršavanje „sudbene funkcije" tog suda u smislu te odredbe. U tom kontekstu pita se treba li, kako bi se odgovorilo na to pitanje, uzeti u obzir povredu koju bi moglo uzrokovati izvršavanje nadzornog tijela svojih ovlasti na neovisnost sudaca u konkretnim predmetima. Također se pita treba li uzeti u obzir narav i svrhu tog stavljanja na raspolaganje postupovnih dokumenata, a koja je omogućiti novinarima da bolje izvijeste o odvijanju sudskog postupka, ili pak pitanje temelji li se to stavljanje na raspolaganje na izričitoj pravnoj osnovi u nacionalnom pravu.

19 Uvodno, osoba Z tvrdi, s jedne strane, da je postavljeno pitanje hipotetsko i da je stoga nedopušteno. Naime, prema njezinu mišljenju, suprotno onomu što je navedeno u zahtjevu za prethodnu odluku, obrada predmetnih podataka ne ulazi u područje rada odjela za upravne sporove pri Raadu van State (Državno vijeće), nego njegove službe za komunikaciju, koja nije sud. To pitanje također sadržava više drugih pogrešaka ili netočnosti, osobito kad je riječ o svojstvu osobe koja je pristupila osobama X i Z nakon rasprave i točnog sadržaja zahtjeva koje je AP proslijedio predsjedniku odjela za upravne sporove pri Raadu van State (Državno vijeće).

20 U tom pogledu valja podsjetiti na to da, na temelju ustaljene sudske prakse, pitanja koja se odnose na pravo Unije uživaju presumpciju relevantnosti. Sud može odbiti odgovoriti na prethodno pitanje nacionalnog suda samo ako je očito da zatraženo tumačenje prava Unije nema nikakve veze s činjeničnim stanjem ili predmetom glavnog postupka, ako Sud ne raspolaže činjeničnim i pravnim elementima potrebnima da bi mogao dati koristan odgovor na postavljena pitanja ili ako je problem hipotetski (vidjeti presudu od 24. studenoga 2020., Openbaar Ministerie (Krivotvorenje isprava), C-510/19, EU:C:2020:953, t. 26. i navedenu sudsku praksu).

21 Osim toga, u okviru postupka iz članka 267. UFEU-a, koji se temelji na jasnoj podjeli uloga između nacionalnih sudova i Suda, nacionalni sud jedini je nadležan za utvrđivanje i ocjenjivanje činjenica u glavnom postupku (vidjeti presudu od 26. travnja 2017., Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, t. 37. i navedenu sudsku praksu).

22 Iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da je sud koji je uputio zahtjev dužan zauzeti stav o primjeni članka 55. stavka 3. Uredbe 2016/679 na stavljanje na raspolaganje postupovnih dokumenata koji sadržavaju osobne podatke koji su predmet glavnog postupka, kako bi odredio ulazi li nadzor zakonitosti tog stavljanja u nadležnost AP-a ili ne. Osim toga, iz sudske prakse navedene u prethodnoj točki ove presude proizlazi da osoba Z ne može oboriti pretpostavku relevantnosti koju uživa pitanje koje je postavio sud koji je uputio zahtjev osporavajući samo činjenične elemente koje taj sud navodi u svojem pitanju, za koje nije na Sudu da zauzme stajalište. Iz toga slijedi da treba odbiti prigovor nedopuštenosti koji je istaknula osoba Z.

23 S druge strane, osoba Z ističe da Sud članak 55. stavak 3. Uredbe 2016/679 treba proglasiti nevaljanim jer nenadležnost predmetnog nadzornog tijela u pogledu postupaka obrade koje obavljaju sudovi „kada obavljaju svoju sudbenu funkciju", predviđenih tom odredbom, nije popraćena obvezom država članica da predvide posebna detaljna pravila nadzora u pogledu tih postupaka obrade, što bi bilo protivno zahtjevima koji proizlaze iz prava na djelotvoran pravni lijek.

24 Međutim, takva argumentacija ne može se prihvatiti, s obzirom na to da, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 20. Uredbe 2016/679, zakonodavac Unije, time što je propisao članak 55. stavak 3. te uredbe, nije namjeravao iz cjelokupnog nadzora izuzeti postupke obrade koje obavljaju sudovi „kada obavljaju svoju sudbenu funkciju”, nego je samo isključio mogućnost da nadzor nad tim postupcima bude povjeren vanjskom tijelu.

25 Kako bi se odgovorilo na pitanje koje je postavio sud koji je uputio zahtjev, izloženo u točki 18. ove presude, najprije valja istaknuti da članak 2. stavak 1. Uredbe 2016/679 propisuje da se ona primjenjuje na „obradu osobnih podataka koja se u cijelosti obavlja automatizirano te na neautomatiziranu obradu osobnih podataka koji čine dio sustava pohrane ili su namijenjeni biti dio sustava pohrane”, bez razlikovanja s obzirom na identitet autora dotične obrade. Iz toga slijedi da se, osim u slučajevima spomenutima u njezinu članku 2. stavcima 2. i 3., Uredba 2016/679 primjenjuje na postupke obrade koje obavljaju kako privatne osobe tako i tijela javne vlasti, uključujući, kao što je to navedeno u njezinoj uvodnoj izjavi 20., pravosudna tijela poput sudova.

26 To tumačenje potkrijepljeno je činjenicom da je više odredbi Uredbe 2016/679 popraćeno izmjenama kojima se uzimaju u obzir posebnosti svojstvene obradama koje provode sudovi. To je osobito slučaj u njezinu članku 55. stavku 3., koji isključuje bilo kakvu nadležnost nadzornog tijela u pogledu postupaka obrade koje obavljaju sudovi „kada obavljaju svoju sudbenu funkciju”.

27 Uredba 2016/679 u tom se pogledu razlikuje od Direktive 2003/4/EZ Parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ (SL 2003., L 41, str. 26.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 128.), koja se ne primjenjuje na sudove (vidjeti presudu od 15. travnja 2021., Friends of the Irish Environment, C-470/19, EU:C:2021:271, t. 34 do 40.).

28 Kako bi se utvrdio doseg pojma postupaka obrade koje sudovi provode prilikom izvršavanja svoje sudske funkcije u smislu članka 55. stavka 3. Uredbe 2016/679, valja podsjetiti na to da prilikom tumačenja odredbe prava Unije treba uzeti u obzir ne samo njezin tekst nego i kontekst u kojem se nalazi te ciljeve koji se žele postići zakonodavstvom kojeg je dio (vidjeti u tom smislu osobito presudu od 6. listopada 2020., Jobcenter Krefeld, C-181/19, EU:C:2020:794, t. 61. i navedenu sudsku praksu).

29 U tom pogledu, iz članka 55. Uredbe 2016/679 proizlazi da je njegov cilj definirati nadležnost u području nadzora obrade osobnih podataka i, osobito, razgraničiti nadležnost koja je dodijeljena nacionalnom nadzornom tijelu.

30 Člankom 55. stavkom 3. Uredbe 2016/679 tako se predviđa da su iz nadležnosti tog nadzornog tijela izuzeti postupci obrade koje obavljaju sudovi „kada obavljaju svoju sudbenu funkciju”.

31 U uvodnoj izjavi 20. Uredbe 2016/679, s obzirom na koju treba tumačiti taj članak 55. stavak 3., pojašnjava se da bi trebalo biti moguće nadzor nad postupcima obrade koji obavljaju sudovi „kada obavljaju svoju sudbenu funkciju” povjeriti posebnim tijelima u okviru pravosudnog sustava dotične države članice, a ne nadzornom tijelu koje je njime obuhvaćeno, kako bi se „zaštitila neovisnost pravosuđa u obavljanju njegovih sudskih zadaća, među ostalim u donošenju odluka”.

32 Kao što je to nezavisni odvjetnik istaknuo u točkama 80. i 81. svojeg mišljenja, iz samog teksta uvodne izjave 20. Uredbe 2016/679, a osobito iz upotrebe izraza „među ostalim”, proizlazi da doseg cilja koji se želi postići člankom 55. stavkom 3. te uredbe, a koji se sastoji od očuvanja neovisnosti pravosuđa u obavljanju njegovih sudskih zadaća, ne može biti ograničen samo na jamstvo neovisnosti sudaca u okviru donošenja određene sudske odluke.

33 Naime, očuvanje neovisnosti pravosuđa općenito pretpostavlja da se sudske funkcije izvršavaju potpuno samostalno, pri čemu sudovi ne podliježu nikakvom hijerarhijskom ili podređenom odnosu niti dobivaju naloge ili upute bilo koje vrste, čime su zaštićeni od bilo kakvih vanjskih utjecaja ili pritisaka koji mogu narušiti neovisnu prosudbu njegovih članova i utjecati na njihove odluke. Poštovanje jamstava neovisnosti i nepristranosti koja se zahtijevaju na temelju prava Unije pretpostavlja postojanje pravila koja omogućuju da se kod pravnih subjekata otkloni svaka legitimna sumnja u pogledu nemogućnosti utjecaja vanjskih čimbenika na predmetno tijelo i njegove neutralnosti u odnosu na međusobno suprotstavljene interese (vidjeti u tom smislu osobito presude od 27. veljače 2018., Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, t. 44.; od 25. srpnja 2018., Minister for Justice and Equality (Nedostaci u pravosudnom sustavu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, t. 63.; od 24. lipnja 2019., Komisija/Poljska (Neovisnost Vrhovnog suda), C-619/18, EU:C:2019:531, t. 72. i od 21. prosinca 2021., Euro Box Promotion i dr., C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19, C-840/19, EU:C:2021:1034, t. 225.).

34 Stoga upućivanje na postupke obrade koje obavljaju sudovi „kada obavljaju svoju sudbenu funkciju” iz članka 55. stavka 3. Uredbe 2016/679 u kontekstu te uredbe treba shvatiti na način da nije ograničeno na obradu osobnih podataka koju provode sudovi u okviru konkretnih predmeta, nego se u širem smislu odnosi na sve postupke obrade koje obavljaju sudovi u okviru svoje sudbene aktivnosti, tako da su isključeni iz nadležnosti tog nadzornog tijela postupci obrade čiji bi nadzor od strane tog tijela mogao izravno ili neizravno utjecati na neovisnost njegovih članova ili utjecati na njihove odluke.

35 U tom pogledu, iako se narav i svrha obrade koju provodi sud uglavnom odnose na njegovo ispitivanje zakonitosti, one mogu predstavljati naznake koje mogu upućivati na to da je ta obrada obuhvaćena izvršavanjem „sudbene funkcije” tog suda.

36 Suprotno tomu, pitanja temelji li se ta obrada na izričitoj pravnoj osnovi u nacionalnom pravu ili mogu li se osobni podaci koje ona sadržava zakonito otkriti trećim osobama odnose se isključivo na ispitivanje zakonitosti obrade, s obzirom na to da ti podaci nisu relevantni za utvrđivanje je li nadzorno tijelo nadležno osigurati nadzor nad tom obradom na temelju članka 55. Uredbe 2016/679.

37 Kad je riječ o obradi poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, valja utvrditi, ne dovodeći u pitanje poštovanje materijalnih obveza propisanih Uredbom 2016/679, da u nadležnost nadzornog tijela u skladu s člankom 55. stavkom 3. te uredbe ne ulazi obrada osobnih podataka koju provode sudovi u okviru svoje komunikacijske politike o predmetima o kojima odlučuju, poput one koja se sastoji od privremenog stavljanja na raspolaganje novinarima dokumenata iz spisa kako bi im se omogućilo medijsko praćenje.

38 Naime, određivanje, s obzirom na predmet i kontekst određenog predmeta, informacija koje proizlaze iz sudskog spisa koje se mogu dostaviti novinarima kako bi im se omogućilo da izvještavaju o odvijanju sudskog postupka ili da pojasne određeni aspekt donesene odluke jasno je povezano s izvršavanjem tih sudova njihove „sudbene funkcije”, čiji bi nadzor od strane vanjskog tijela općenito mogao ugroziti neovisnost sudske vlasti.

39 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da članak 55. stavak 3. Uredbe 2016/679 treba tumačiti na način da činjenica da je sud novinarima privremeno stavio na raspolaganje dokumente iz sudskog postupka koji sadržavaju osobne podatke, kako bi im se omogućilo bolje izvješćivanje o odvijanju tog postupka, ulazi u izvršavanje tog suda njegove „sudbene funkcije” u smislu te odredbe.

Troškovi

40 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vijeće) odlučuje:

Članak 55. stavak 3. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) treba tumačiti na način da činjenica da je sud novinarima privremeno stavio na raspolaganje dokumente iz sudskog postupka koji sadržavaju osobne podatke, kako bi im se omogućilo bolje izvješćivanje o odvijanju tog postupka, ulazi u izvršavanje „sudbene funkcije” tog suda u smislu te odredbe.

Potpisi